

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 75 • nummer 8 • augustus 2020

INHOUD

<i>Rots van mijn behoud (gedicht)</i>	<i>185</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (7)</i>	<i>186</i>
<i>Echte vrede, ware vrijheid (2)</i>	<i>189</i>
<i>Het nieuwe lied (2)</i>	<i>192</i>
<i>Een feest in Silo</i>	<i>196</i>
<i>Hoe krijg je een roeping voor het zendingswerk?</i>	<i>198</i>
<i>Leren van Obadja</i>	<i>200</i>
<i>Woorden van de Heere Jezus</i>	<i>201</i>
<i>Uitverkoren en aangenaam gemaakt in de Geliefde</i>	<i>205</i>
<i>Een leerzame brief uit Roemenië (1974)</i>	<i>206</i>

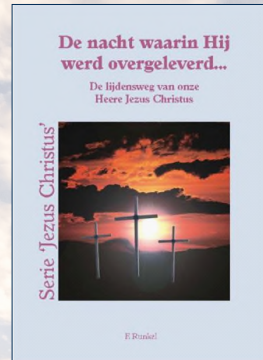
De nacht waarin Hij werd overgeleverd...

De lijdensweg van onze Heere Jezus Christus

door F. Runkel

Wat heeft onze Heiland en Verlosser moeten doormaken in de laatste uren van Zijn leven, voordat Hij stierf?

Als we op ons laten inwerken wat Gods Woord ons vertelt over de mishandelingen en de bespottingen door heel veel mensen, dan raakt het ons hoe verdorven wij in onszelf zijn, dat we zó konden omgaan met Gods onuitsprekelijke Gave: Zijn veelgeliefde Zoon. En als we overdenken wat Hij in drie uren van duisternis moest ondergaan in Gods oordeel, vanwege onze zonden, vult diepe dankbaarheid ons hart dat Hij zó ver wilde gaan. Wat een Heiland hebben wij. Hij is onze aanbedding eeuwig waard!

Bestelcode: 4651

Aantal pagina's: 36

Prijs: € 3,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Rots van mijn behoud

Heere Jezus, Rots van mijn behoud,
Uw trouw houdt eeuwig stand.
Geen vijand die mij meer benauwt;
'k ben veilig in Uw hand!

Genâ vergaf mij al mijn kwaad,
Uw hemel is voor mij;
'k geloof U, Heere, en daarom staat
Uw kracht mij steeds terzij.

Uw rechterarm is vol van kracht,
Uw hart vol liefde en trouw;
U bent, wat mij op aarde ook wacht,
de Rots waarop ik bouw.

Henry-Louis Empeytaz

De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (7)

De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

5. De Mestpoort

Waar de stadsmuur in het zuiden van de Davidsstad een draai naar het noorden maakte, bevond zich waarschijnlijk de Mestpoort, de vijfde in Nehemia 3 genoemde poort¹. Hier zou in vroegere tijden het afval van de stad in het dal gegooid zijn. Het is enerzijds een beeld van veroordeling en reiniging van alles wat uit ons vlees, onze oude natuur, voortkomt en bovendien het oordeel over al het kwaad in de Gemeente. Beide zijn nodig om Gods Gemeente, Zijn stad, in een toestand te houden die Hem welgevallig is.

De eerste voortdurende eis is het persoonlijk zelfoordeel. Het is eigenlijk de enige manier van bezig zijn met onszelf die altijd weer nodig is. Al het andere kan gemakkelijk tot onder- of overschatting van onszelf leiden (zie 1 Kor. 12:14-26).

De apostel Paulus schrijft met het oog op zichzelf in de verzen 7 en 8 van Filippi 3: 'Maar wat winst voor mij was, heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, zeker, ik acht ook alles schade te zijn om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere. Om Hem heb ik de schade van alles geleden en houd het voor drek, opdat ik Christus mag winnen'. Iets als drek beschouwen wijst op de eerste functie van de Mestpoort: dat alles veroordeeld moet worden wat op de een of andere manier tot

¹ Tegenwoordig is de 'Mestpoort' in Jeruzalem de veel verder naar het noorden gelegen zuidelijke toegang tot het voorplein van de Klaagmuur.

de oude natuur behoort. Het gaat bij de Mestpoort om het voortdurende zelfoordeel van de gelovigen en de daarmee verbonden persoonlijke reiniging van alle onreinheid en zonde (1 Kor. 11:31; 2 Kor. 7:1; 1 Joh. 3:3).

‘Daar wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bevlekking van het vlees en van de geest, en de heiligheid voleindigen in de vreze Gods’ (2 Kor. 7:1).

Op een soortgelijke manier schrijft Paulus aan de Kolossenzen: ‘Dood dan uw leden die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerten en de hebzucht, die afgodendienst is, om welke dingen de toorn van God komt over de zonen van de ongehoorzaamheid. Ook u hebt vroeger onder hen gewandeld, toen u daarin leefde. Maar nu, legt ook u dit alles af: toorn, gramschap, boosheid, lastering, vuile taal uit uw mond. Lieg niet tegen elkaar, daar u de oude mens met zijn werken hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van Hem Die hem geschapen heeft’ (Kol. 3:5-10). Het ‘doden’ en ‘afleggen’ betreft alles wat uit ons vlees voortkomt. Dat wil zeggen: de oude mens, die aan het kruis been veroordeeld is, heeft in het leven van de gelovige geen recht van bestaan meer. Dat is het persoonlijke gebruik van de Mestpoort.

De tweede functie van de Mestpoort is de tucht in de gemeente. In 1 Korinthe 5:13 lezen we: ‘Doe de boze uit uw midden weg’. Als het kwaad in de gemeente geduld wordt, leidt dat tot verontreiniging van het geheel. ‘Een weinig zuurdeeg maakt het hele deeg zuur’ (1 Kor. 5:6; Gal. 5:9). Deze poort is net als zoveel andere dingen binnen het Christendom ‘verbrand’, dat wil zeggen: hij kan zijn functie niet meer uitvoeren. Het zondige vlees in de gelovige en openbare zonden worden meer dan eens ongehinderd toegelaten. Tucht wordt op veel plaatsen niet meer uitgeoefend, het verderf blijft in de stad, in

plaats van weggedaan te worden. Persoonlijke en gemeenschappelijke reiniging vindt bij velen niet meer plaats.

'Zuiver het oude zuurdeeg uit, opdat u een vers deeg mag zijn, u bent immers ongezuurd' (1 Kor. 5:7).

De Dalpoort en de Mestpoort zijn de enige poorten waarbij de daartussen liggende lengte van 1000 el genoemd wordt. Blijkbaar wil de Heilige Geest, de Auteur van het bericht, onze aandacht op de relatie tussen deze beide poorten vestigen. Beide worden ook bij de eerste nachtelijke rondgang van Nehemia in hoofdstuk 2 genoemd.

Tussen de Dalpoort en de Mestpoort bestaat een verbinding. Als de Dalpoort en de aansluitende muur, de afwerende verbinding met de Mestpoort, niet in orde zijn, loopt ook de Mestpoort gevaar. Beide moeten in orde zijn. Paulus beschrijft in zekere zin in Filippi 2:1-8 de Dalpoort en in hoofdstuk 3:7-8 de Mest-

Tussen de Dalpoort (verootmoediging) en de Mestpoort (wegdoen van kwaad) bestaat een verbinding.

poort. In de gemeente van Korinthe daarentegen ontbraken beide poorten. Hier was een vreselijke vorm van hoererij voorgekomen. Maar in plaats van zich te verootmoedigen en leed te dragen, waren de Korintheërs opgeblazen en hoogmoedig. Dat laat zien dat de Dalpoort bij hen niet in orde was. Zij hadden de zondaar die deze daad begaan had, niet uit hun midden uitgesloten. Daardoor had ook de Mestpoort zijn functie verloren (zie 1 Kor. 5). **Hij moest hersteld worden.** De aanleiding daartoe vinden we in de beide brieven aan de Korintheërs (1 Kor. 5; 2 Kor. 2; 7). Daarom zijn het verband dat in de Heilige Schrift gelegd wordt tussen de Dalpoort en de Mestpoort, en de vermelding van de muur die ertussen ligt, zeer leerrijk.

Een verdere bijzonderheid in dit gedeelte is dat de Mestpoort als enige poort twee keer kort na elkaar genoemd wordt. Dat is een duidelijke verwijzing naar de grote betekenis ervan. Daardoor en door de tweemaalige vermelding van de Schaapspoort (vs. 1 en vs. 32) komen we in totaal op het getal twaalf voor de poorten van Jeruzalem in dit hoofdstuk. **De tien verschillende poorten wijzen ons op onze verantwoordelijkheid, het twaalf keer noemen van de poorten op het door God gegeven bestuur en de orde in Zijn heilige stad.**

De Mestpoort werd door Malchia ('De HEERE is mijn Koning'), de zoon van Rechab, hersteld. Hij was 'het hoofd van het district Beth-Cherem [= huis van de wijnberg]' (vs. 14; verg. Jer. 6:1). Ook deze hooggeplaatste man was bereid om zich te schikken in de zware dienst, net als sommige anderen vóór hem.

(Wordt vervolgd).

Arend Remmers

Echte vrede, ware vrijheid (2)

De omgekeerde weg

'Het is volbracht' (Joh. 19:30), 'Vrede zij u' (Joh. 20:19), 'Hebt u Mij meer lief dan dezen?' (Joh. 21:15), 'Volg ... Mij' (Joh. 21:22): het één vloeit uit het andere voort en is Gods orde, zo zagen we de vorige keer.

Eén van de listen van de satan is dat hij verontruste zondaars aanspoort om vrede te verwerven op een verkeerde manier. Hij keert de zaak precies om en houdt de verontruste zondaar voor:

1. begin Christus maar te volgen,
2. probeer Hem lief te hebben,
3. hoop dan vrede te krijgen
4. als je loopbaan volbracht is.

De duivel maakt de mensen wijs dat zij van hun kant wat moeten doen om Gods genegenheid te winnen. Voortdurend blijft hij op dat aambeeld hameren. Op het laatst weet men niet beter. De waarheid is echter net omgekeerd: **er moest van Gods kant iets gebeuren wilde de zondaar tot Hem getrokken kunnen worden.** We lezen: *‘zó moet de Zoon des mensen verhoogd worden’* (Joh. 3:14) en *‘Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft’* (Joh. 3:16). Gedreven door Zijn genade daalde God tot de mens af om hem te helpen en te zegenen. De tegenwoordigheid van de Zoon van God in deze wereld vormt de grond voor het ‘vrees niet’ dat zondige mensen wordt toegeroepen. De aanwezigheid van Christus aan Gods rechterhand nadat Hij het werk had volbracht, verkondigt van Gods kant dat er voor ieder die in Christus gelooft, niets meer te vrezen is.

Het kruis van Christus laat de gevoelens zien die God voor ons heeft. Let wel: de liefde van God vond niet zijn oorsprong in het kruis. Het kruis is het *middel* om ons te zegenen, het is niet de *oorsprong* van de zegen. **De zegen komt regelrecht uit Gods hart en is een vrucht van Zijn genade.** De Heere Jezus is voor ons gestorven ‘opdat Hij door de genade van God voor een ieder de dood smaken zou’ (Hebr. 2:9), want het is waar ‘dat de Vader Zijn Zoon gezonden heeft’ (1 Joh. 4:14).

Het kruis ging van *God* uit. De liefde van God is niet opgewekt door de goedheid van de mens, maar komt tot uiting om in de slechtheid van de mens te voorzien. Hij werd geopenbaard terwijl wij geen enkele kracht bezaten om iets goeds te presteren. ‘Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus te rechter tijd voor goddelozen gestorven’ (Rom. 5:6). Het lijden en de dood van Christus waren dus noodzakelijk om Gods genade naar ons te laten uitgaan. Die genade ging naar ons uit en daarom liet God Zijn Zoon lijden en sterven! Daarom is er niets van onze kant mogelijk of nodig om God tevreden te stellen.

Het verleden kunnen we niet uitwissen

Maar laten we eens veronderstellen dat het wel noodzakelijk was en dat we het voor elkaar zouden krijgen om door een voorbeeldig leven God tevreden te stellen. Dan zouden we wat de toekomst betreft geholpen zijn, maar we bleven nog zitten met Gods rechtvaardige rekening wat het verleden aangaat. Hoe zouden we ooit vrede kunnen hebben zolang Gods oordeel boven ons hoofd hangt? Aan de gerechtigheid van God moet voldaan worden; daar kunnen wij mensen niets aan afdoen! *God moet 'tevredengesteld worden' als wij vrede met God willen hebben.*

Een gewonde soldaat schreef eens: 'Ik heb wel belijdenis gedaan, maar ik heb diep in mijn hart nooit echt vrede gekend'. Hoe kwam dat? Wel, zoals zo veel mensen begon deze man aan het verkeerde eind. Als iemand een schuld heeft, wie heeft er dan het recht om 'voldaan' op de schuldbrief te zetten? De schuldeiser natuurlijk! Het heeft geen enkele waarde als de schuldenaar zelf dat doet.

Zijn schuldeiser accepteert dat niet en hemzelf overtuigt het ook niet. De schuldenaar kent alleen rust en is alleen tevreden als de schuldeiser tevreden is gesteld. Welnu, zo krijgen wij alleen vrede als we zien dat het zondeprobleem 'van Boven af' geregeld is!

Een zondagsschoolonderwijzer leerde de kinderen eens een versje waarin deze regel voorkwam: 'Het is voor mij genoeg dat Jezus stierf en opstond uit het graf'. Hij vroeg toen aan de kinderen: 'Waarom kan

ik zeggen dat het voor mij voldoende is dat de Heere Jezus stierf?’ Nadat een aantal foute antwoorden gegeven waren, zei een meisje: ‘**Het is voor u voldoende omdat het voor God voldoende is**’. ‘Dát is het,’ zei de onderwijzer, ‘als God tevredengesteld is met de manier waarop aan alle eisen is beantwoord, dan ben ik het ook’. Het geheim van ware vrede zit in het antwoord van dit kind. Als de vijand ons aanklaagt en ons geweten onrustig is, dan is het van het uiterste belang om in te zien dat *God* volkomen tevredengesteld is. Dat moest eerst gebeuren voordat er ooit van vrede met God sprake kon zijn.

(Wordt vervolgd).

George Cutting

Het nieuwe lied (2)

Het nieuwe lied in de Psalmen

Laten we nu het nieuwe lied bekijken en lezen, zoals het in de *Psalmen* voorkomt. Een eerste heel belangrijke opmerking is deze: in de Psalmen is de sfeer waar het nieuwe lied wordt gezongen, niet de hemel, maar de aarde waar de regering van Christus gevestigd is of op het punt staat gevestigd te worden. Ik wil hiermee zeggen dat wanneer op de aarde het nieuwe lied wordt aangeheven, deze al snel helemaal

van karakter zal veranderen of al veranderd zal zijn. De aarde zal dan niet meer het toneel zijn van het kwaad; verwijdering van God wordt dan niet meer gevonden, zoals dit nu het geval is; zij is dan niet meer het gebied waar de satan heerst.

Het zal dan een vernieuwde aarde zijn, die vergeleken kan worden met een tapijt dat uitgeklopt is, waardoor de onreinheden verwijderd zijn. De aarde is door de oordelen van haar bezoedeling gereinigd, om de voetbank van de voeten van de Heere Jezus te worden. Kortom: zij zal dan verlost zijn van de macht van de satan, die voor duizend jaren gebonden zal worden. Wanneer deze grote gebeurtenis plaatsgehad heeft, moet de tegenwoordige schepping waardig zijn om de Koning, van Wie de regering dan begint, te begroeten.

Chronologisch gezien komt het nieuwe lied in de Psalmen dus na dat van Openbaring 5. Dit laatste verheerlijkt in de hemel de nu nog toekomstige dag waarop de Heere het boek neemt en er de zegelen van verbreekt, om daardoor die oordelen te laten beginnen die Zijn regering hier op aarde zullen voorbereiden.

Psalm 33

'Zing vrolijk in de HEERE, rechtvaardigen! Een lofzang past de oprechten. Loof de HEERE met de harp, zing psalmen voor Hem met de harp en de tiensnarige luit. Zing voor Hem een nieuw lied' (vs. 1-3).

Deze Psalm is een vervolg op Psalm 32, die met een 'welzalig' begint en waarin wij 'vrolijke gezangen van bevrijding' horen (vs. 7) op grond van het werk van het kruis, toegepast op schuldigen die hun zonden voor God hebben beleden. De ziel is van al haar schuld verlost; God Zelf heeft de ongerechtigheid van haar zonde vergeven (vs. 5). Er is alleen maar blijdschap voor haar; de zondaar is een rechtvaardige geworden door de verlossing, een 'oprechte van hart' door de belijdenis van de zonden (zie Ps. 32:1,11; 33:1). Dan weerklinkt het nieuwe lied

in Psalm 33:3. Deze Psalm 33 heeft een zekere overeenkomst met Openbaring 5. In beide gedeelten is *de verlossing de grondslag van alles*, maar in de Openbaring is het een hemelse voorstelling, hier een aardse. *Als gevolg van de verlossing wordt de gelukkige vrijgekochte in het duizendjarige Vrederijk ingevoerd*. De aarde is dan getuige van gerechtigheid en gericht en zij zal vol zijn 'van de goedertierenheid van de HEERE' (vs. 5). Deze goedertierenheid zal over de verlostten zijn 'zoals wij op U hopen' (vs. 22). Zij zullen daar zijn waar de HEERE gevreesd wordt (vs. 8), waar 'Hij hun aller hart vormt' (vs. 15), waar 'al de Zijnen op Zijn goedertierenheid hopen' (vs. 18) en zich in Hem verblijden (vs. 21). Door de verlossing heeft God Zich een volk als eigendom verkozen (vs. 12). Hij, de Schepper, voert hen in in de volle zegeningen op de aarde, na de raad van de heidenen vernietigd te hebben (vs. 10).

Deze Psalm biedt ons dus drie dingen aan, die al in Openbaring 5 zijn aangeduid:

1. een nieuw toneel, namelijk een aarde die vol is van de goedertierenheid van de Heere;
2. een nieuw volk, dat rechtvaardig is en oprecht van hart;
3. een nieuw lied, dat de resultaten verheerlijkt van een werk dat door het geloof is aangenomen.

Dit werk omvat de verlossing, de overtreding die vergeven is, de zonde die bedekt is, het geweten dat gereinigd is en bovendien is het de grondslag van alle toekomstige zegeningen.

Psalm 40

'Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God' (vs. 4).

Deze Psalm stelt ons Christus voor, Die als Mens in volkomen gehoorzaamheid op aarde wandelt om de wil van de Vader te doen. We zien er Hem Die Zelf *het Offer* werd en Zich daardoor in de

plaats stelt van de offers van de wet, die God niet hebben behaagd. We zien er Christus verbrijzeld, doordat Hij de ongerechtigheden op Zich heeft genomen van hen die van zonde verlost zouden worden. God heeft Hem dan ook door de *opstanding* verhoord: 'Hij beurde Mij op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk; Hij zette Mijn voeten op een rots' (vs. 3). Hij is de opgestane Mens en in deze toestand laat Hij de Zijnen delen.

Hij Zelf is het Die een nieuw lied aanheft, dat van toepassing is op de nieuwe toestand waarin Hij door de opstanding gekomen is. Het is een lied dat aan God is gewijd. De opstanding is hier dus de overwinning die verheerlijkt wordt, meer dan het werk van de verlossing dat op het kruis werd volbracht en waarover Openbaring 5 en de Psalmen 32 en 33 spreken. De heiligen hebben aan deze overwinning deel, waarom dan ook gezegd wordt dat het nieuwe lied, door Christus als Mens aangeheven, een 'lofzang voor onze God' is. **Het onderwerp van het lied is de verheerlijking van God**, Die overwonnen heeft over de macht van de dood door de Mens Christus Jezus op te wekken en door dezelfde positie te schenken aan hen voor wie Christus een Plaatsvervanger en een Redder geworden is.

In Psalm 40 zijn de heiligen niet op de nieuwe aarde, zoals in Psalm 33. Christus is er door de opstanding in een nieuwe toestand gekomen en daar leidt Hij ook de Zijnen binnen. De Zijnen hebben deel gekregen aan een totaal nieuw leven, een leven van de opstanding, waarbij een nieuw lied toepasselijk is. Christus is in deze nieuwe toestand gekomen en Hij heeft Zijn vrijgekochten er ook ingevoerd. De nieuwe toestand waarin die zich bevinden, hebben ze dus gekregen door de opstanding van Christus.

Het is met de Christen nu ook zo. Lichamelijk is hij nog in dezelfde toestand. Christus is in het midden van de Zijnen. Zij zijn aan Hem in de opstanding verbonden en daardoor zijn ze voor God in de

totaal nieuwe betrekkingen geplaatst waar Hij Zelf als Mens is ingegaan. Psalm 40 herinnert enigszins aan de veertig dagen die Christus na de opstanding op aarde heeft doorgebracht.

1. Het toneel verandert voor Hem; het zal voor ons ook veranderen.
2. God wordt geloofd, omdat Hij door de opstanding een einde gemaakt heeft aan onze oude toestand.
3. Deze overwinning die door God aan de tot in de dood gehoorzame Mens is geschonken, wordt door het nieuwe lied verheerlijkt.

Alleen moet er opgemerkt worden dat het *God* is (niet de *Vader*, zoals het in de regel het geval is in het Nieuwe Testament) Die door Christus geloofd wordt en Die Israël met Hem verheerlijkt.

(Wordt vervolgd).

H. Rossier

Een feest in Silo

‘Toen zeiden zij: Zie, er is in Silo een feest voor de HEERE, dat van jaar tot jaar gehouden wordt ten noorden van het huis van God, aan de zijde waar de zon opgaat van de hoofdweg, die omhoog voert van het huis van God naar Sichem, en ten zuiden van Lebona’ (Richt. 21:19).

God had het volk Israël gezegd dat wanneer het in het land Kanaän zou komen, Hij een plaats zou uitkiezen ‘om Zijn Naam daar te vestigen’ (Deut. 12:5). Op die plaats moesten de Israëlieten hun offers brengen en de Heere aanbidden en nergens anders (vs. 11-14). Drie keer per jaar moesten ze daar verschijnen: voor de viering van het Feest van de ongezuurde broden, het Wekenfeest en het Loofhutten-

feest (Deut. 16:16). De Heere had eerst *Silo* aangewezen als de plaats waar aanbeden moest worden (Jer. 7:12); later werd dat Jeruzalem.

Iedere Israëliet moest ongetwijfeld weten waar Silo lag! In Richteren 21 lezen we echter over mensen die heel nauwkeurig de weg naar Silo uitgelegd moeten krijgen. Maar ze hadden de weg ook moeten kennen zonder dat die hun werd verteld! Ze wisten zelfs niet van de jaarlijkse feesten die daar gevierd werden en moesten ook daarvan op de hoogte gebracht worden. Natuurlijk was dit alles kenmerkend voor de bedroevende toestand in die tijd in Israël – een tijd waarin ‘een ieder deed wat juist was in zijn ogen’ (vs. 25).

Maar verschilt dat nu zo veel van onze eigen tijd? We lezen dat Christenen moeten vergaderen in de Naam van de Heere Jezus (Matth. 18:20) en op de eerste dag van de week moeten samenkomen om ‘brood te breken’ (Hand. 20:7) en voor ‘gebed’ (Hand. 2:42). Ze moeten ‘naderen’ om als priesters te aanbidden zonder enig onderscheid tussen geestelijkheid en lekenom (Hebr. 10:22). Het Hoofdschap van Christus moet erkend worden (1 Kor. 11:2-16). Elke broeder moet iets hebben tot opbouw van allen en als iemand spreekt, moet het zijn als uitspraken van God (1 Kor. 14:26; 1 Petr. 4:10-11).

Net zoals in de situatie in het boek Richteren zijn er maar weinig Christenen die dit in praktijk brengen of het zelfs maar zien in het Woord! Wanneer we deze dingen bespreken met andere gelovigen, gebeurt het vaak dat ze er niet van op de hoogte zijn dat dit de manier is waarop Christenen behoren samen te komen en zijn ze verrast dat dit nog steeds mogelijk is.

B. Reynolds

Hoe krijg je een roeping voor het zendingswerk?

Misschien zou een antwoord op deze vraag verdeeld kunnen worden in de volgende drie onderwerpen:

1. Men begint erover na te denken.
2. Men gaat zich er meer mee bezighouden.
3. Men komt tot een bepaalde overtuiging.

1. Men begint erover na te denken

Het is wel zeker dat er in het hart van iemand die werkelijk uit de Geest geboren is en de wonderbare genade van God door zijn behoudenis ervaren heeft, een verterende liefde en bezorgdheid voor anderen is en de wens dat ze dezelfde heerlijke ervaring zullen meemaken. Dit is ongetwijfeld een verlangen dat door de Geest van God gewerkt is. De liefde van Christus woont in de mate dat dit verlangen aanwezig is, in het hart van degene die Hij voor zendingswerk bestemd heeft. 'Zoals U Mij gezonden hebt in de wereld, zo heb ook Ik hen in de wereld gezonden' (Joh. 17:18). 'Jezus dan zei nogmaals tot hen: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u' (Joh. 20:21). 'Ga dan heen, maak alle volken tot discipelen en doop hen tot de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest' (Matth. 28:19). Deze Schriftplaatsen oefenen een steeds grotere en onweerstaanbare drang op de ziel uit.

2. Men gaat zich er meer mee bezighouden

Als de roeping groter wordt, worden het leven en de gewoonten van zo iemand gekenmerkt door liefde voor het evangelie. Hij getuigt trouw in zijn eigen vergadering en in de omgeving. Hij krijgt een wijder gezichtsveld en een grotere belangstelling voor de overzeese gebieden, vooral voor die streken die het evangelie nog niet gehoord

hebben. Terwijl hij zo het verlorene zoekt en vraagt wat het werkterrein van God voor hem is, legt hij zijn leven en zijn wensen als het ware als een onbeschreven vel papier voor de Heere neer en vraagt hij of de Heilige Geest het zendingsveld erop wil schrijven dat God voor hem bestemd heeft, wat dat ook mag zijn. Hierbij moet er onvoorwaardelijke onderwerping aan de wil van God zijn.

3. Men komt tot een bepaalde overtuiging

Men bereikt nu het stadium waarin men er volkomen zeker van is dat het Gods wil is om in het zendingswerk te gaan en wel naar een bepaald gebied. Deze overtuiging wordt allereerst misschien gedeeld door afzonderlijke, geestelijk gezinde broeders die er volledig voor open staan. De verdere stap is dat deze zaak aan de plaatselijke vergadering wordt voorgelegd. Terwijl de vergadering beseft dat ze de aanwezigheid, de gemeenschap en de dienst van deze geliefde broeder of zuster in hun midden in grote mate zullen missen, zullen ze na gebed en overleg in een geest van onzelfzuchtigheid hem voor de dienst van de Heere in het vreemde land aanbevelen.

Zo gaat hij uit in de vaste overtuiging dat de Heere hem geleid en geroepen heeft tot deze dienst. Hij ziet op tot de Heere van de oogst voor al zijn behoeften, terwijl hij verzekerd is van de liefde, de gebeden en de gemeenschap van de broeders in zijn eigen land. Hij verblijdt zich in deze uiteindelijke bevestiging van het zijn in de weg van de Heere door het welkom dat hij ontvangt in het land dat God hem heeft aangewezen. Dan gaat hij ermee beginnen de vele deuren binnen te gaan die openstaan voor het werk van het geloof en de arbeid van de liefde die hij doet voor de Heere Jezus Christus en voor kostbare, onsterfelijke zielen.

Ruim 40 jaar geleden geschreven door br. B.G. Morris in Nieuw-Zeeland

Leren van Obadja

‘Achab riep Obadja, de hofmeester. Nu vreesde Obadja de HEERE zeer. Het was namelijk gebeurd, toen Izebel de profeten van de HEERE uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam en ze per vijftig man in een grot verborg en hen met brood en water onderhield’ (1 Kon. 18:3-4).

God geeft ons bemoedigingen door ons Zijn gedachten kenbaar te maken over Zijn dienstknechten van vroeger. Obadja was een van hen. Hij vreesde de Heere zeer, wordt er gezegd, zelfs in zo'n mate dat hij zijn leven op het spel zette door honderd profeten te verbergen en te voeden, die anders door de verdorven koningin Izebel, de vrouw van Achab, gedood zouden worden.

God zoekt mensen die een hart hebben dat naar Hem uitgaat en die zichzelf zonder voorbehoud geven voor de zaak van Zijn Koninkrijk. Het vereiste vastberadenheid van Obadja. Hoeveel brood en water hij nodig had en voor hoelang, wordt ons niet verteld, maar het was voldoende en hij deed het vanuit een harte houding die God liet beschrijven in Zijn Woord. Maar er was een bezwaar: hij was de hofmeester

van Achab. Er wordt ons niet meegedeeld hoe hij aan deze baan in het paleis van de koning gekomen was. Wat we wel weten, is dat hij er niet toe gedwongen was, zoals in het geval van Daniël. Hierin mogen we misschien een zekere inconsequentie in zijn vreze voor de Heere zien.

In onze tijd van compromissen sluiten en het aangaan van ongelijke jukken kan de gelovige heel gemakkelijk in eenzelfde soort strik lopen die de vijand voor ons zet. In Psalm 19:14 bidt David: 'Weerhoud Uw dienaar ook van hoogmoed. Laat die over mij niet heersen'. Davids ervaring van het getuigenis en de majesteit van God in de schepping en in de wet gaf hem het verlangen om in al zijn wegen oprecht te zijn en trouw aan zijn God. Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt (Matth. 26:41). De Heere is altijd nabij.

Klaas Rot

Woorden van de Heere Jezus

in het Aramees

Woorden door Hemzelf uitgesproken:

'Talitha koemi', 'Effatha', 'Abba' en 'Eloï Eloï'

Er is vaak nagedacht over de vraag waarom de Geest van God in het Markus-evangelie deze vier gebeurtenissen voor ons heeft bewaard met daarin woorden van de Heere Jezus in de door Hemzelf gesproken taal: het Aramees. Maar onlangs heb ik mij gerealiseerd dat al deze gebeurtenissen innig vertrouwelijk van aard waren. Laten we ze eens nader bezien.

Talitha, koemi!

In Markus 5:35-42 lezen we over de dood en de opwekking van de dochter van Jäirus. Zodra Jäirus het vreselijke bericht ‘Uw dochter is gestorven’ te horen heeft gekregen, staat de Heere Jezus hem meteen bij met woorden van troost en bemoediging: ‘Vrees niet; geloof alleen’. Daaruit blijkt dat wij in momenten van uiterste droefheid en angst de nabijheid van onze Heiland kunnen ervaren en van Hem de hulp krijgen die ons door die omstandigheden heen zal dragen.

Hij stapt met Jäirus de kamer binnen, neemt de vader en moeder en drie bevoorrechte discipelen mee en jaagt alle ongeloof en minachting de deur uit. ‘En Hij greep de hand van het kind en zei tot haar: Talitha, koemi, dat betekent: Meisje, – Ik zeg u, – sta op!’

Voor een Jood onder de wet zou het aanraken van een dode – en zij was gestorven, volgens Lukas 8:55 had haar geest haar immers verlaten – iemand zeven dagen onrein hebben gemaakt. Maar niet de Heiland! Hij kon nooit worden verontreinigd door zonde of door de gevolgen ervan. In eindeloze genade is Hij afgedaald naar waar de zonde ons heeft gebracht, zelfs tot de kruisdood. Deze schitterende daad om de hand van dat meisje te grijpen is een daad van innige vertrouwelijkheid en een toonbeeld van Jezus’ uitspraak in Lukas 10:33, waar staat: ‘Maar een Samaritaan die op reis was, kwam bij hem’.

Effatha!

In Markus 7:31-37 lezen we over de genezing van een man die doof was en moeilijk sprak. Dat was een smartelijke lichamelijke conditie met nare morele consequenties, die voor de natie Israëel destijds typerend waren, maar ook erg zijn voor iedereen die de Heiland niet kent. Israëel was onder de wet bijzonder bevoorrecht doordat het ‘de woorden van God’ toevertrouwd had gekregen; het was echter doof

geworden en daardoor kwam er geen antwoord aan God in lofprijzing en aanbidding. Zo is het met ons als wij het evangelie niet hebben gehoord en geloofd, want ‘zonder geloof is het onmogelijk God te behagen’ (Hebr. 11:6).

‘En Hij nam hem van de schare afzonderlijk, stak Zijn vingers in zijn oren en nadat Hij gespuwd had, raakte Hij zijn tong aan; en terwijl Hij opzag naar de hemel, zuchtte Hij en zei tot hem: Effatha! Dat is: word geopend!’ Ook hier haalt Hij de arme man uit de ongelovige menigte vandaan, want dit is niet iets voor jan publiek; het is privé, intiem. Dan steekt de Heere Jezus Zijn vingers in de oren van de man. Dit is de enige vermelding van de vingers van de Heere Jezus in dit evangelie. Eigenlijk is het onmogelijk om zó over dit voorval te spreken dat het echt de diepte ervan uitdrukt: Gods Zoon, Die in beide oren van de man een vinger steekt, spuwt en Zijn speeksel op de tong van de man legt; daarmee verbindt Hij met Zijn vingers Zichzelf met zijn lichamelijke conditie; Hij legt zomaar iets van Zichzelf op zijn tong. Ik kan me niet iets intiemers voorstellen dan dit; het roept zuivere aanbidding op. Dan staat er: ‘zuchtte Hij’. Dat drukt diepe smart uit, nu Hij voelt hoe de zonde alles voor God heeft bedorven. En dan zegt Hij: ‘Effatha! Dat betekent: word geopend!’

Abba

In Markus’ weergave van Jezus’ lijden in Gethsémané gebruikt de Heere, als Hij Zijn Vader aanroept, het woord ‘Abba’ (14:36). Dit is ‘een woord voor kinderlippen; het drukt blind vertrouwen uit’ (W.E. Vine). In Markus 14:33 lezen we: Hij ‘begon zeer ontsteld en beangst te worden’. Het woord dat hier met ‘ontsteld’ is vertaald, komt van een stam met de grondbetekenis ‘onbeweeglijk worden’ en staat vaak samen met ‘angst, schrik’; het is een zware uitdrukking van diepe nood. Ik aarzel om iets te zeggen over deze woorden die

de Heilige Geest hier gebruikt om te beschrijven welke uitwerking het op Zijn heilige Persoon had om onder ogen te zien wat Hem te wachten stond – woorden van zó extreem diepe emoties dat ze ons begrip verre te boven gaan. ‘En Hij ging een weinig verder en viel op de aarde’. Dat doet ons denken aan wat Hij tegen Petrus had gezegd: ‘Waar Ik heen ga, kunt u Mij nu niet volgen’; toen sloeg Hij immers Zijn laatste pad in dat zou leiden naar het kruis, waaraan niemand Hem kon vergezellen. Toch gebruikt Hij, nu Hij Zijn Vader aanroept, uitdrukkingen van de lieflijkste eenvoud en intimiteit.

Wat is het dan iets om ‘ontsteld’ over te zijn om in Rom. 8:15 te lezen: ‘maar u hebt ontvangen een Geest van zoonschap, waardoor wij roepen: Abba, Vader!’ Omdat wij in de positie van kinderen zijn gebracht en die verhouding in de kracht van de Heilige Geest hebben, kunnen wij in de intimiteit treden die Hij had als Mens hier beneden en de Vader aanroepen met hetzelfde woord ‘Abba’.

Eloï, Eloï

Ten slotte: in Markus 15:34 lezen we: ‘En op het negende uur riep Jezus met luide stem: Eloï, Eloï, lama Sabachtani? – dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?’ In het vorige vers lezen we hoe er duisternis kwam over heel de aarde, drie uur lang – omdat geen menselijk denken kan binnendringen in wat in die drie uren tussen die volmaakte Mens en Zijn God plaatsvond. Psalm 22:2-4 helpt ons iets te begrijpen van wat Hem ertoe bracht om deze woorden van uitzonderlijke emotie te uiten en ook iets van het hevige lichamelijke lijden dat Hij doorstond. Waarom verliet Zijn God, Die Hij zo trouw had gediend, Hem nu? In vers 4 geeft Hij Zelf antwoord op die ernstige vraag: ‘Maar U bent heilig’. In volmaakte gerechtigheid rechtvaardigt Hij God Die Hem verlaat, want Hij werd ‘tot zonde gemaakt’ en nu droeg Hij onze zonden in Zijn lichaam op het hout.

Ook hier brengt, naar ik geloof, het bewaren van de oorspronkelijke woorden uit Jezus' mond in deze uren van Zijn diepste lijden ons tot de intimiteit waarvan de Heilige Geest ons deelgenoot wilde maken, als wij ernstig, maar met aanbidding, dit heilige lijden overpeinzen.

Jeffrey Brett

Uitverkoren en aangenaam gemaakt in de Geliefde

Bent u bekend met die genade van de Vader dat u uitverkoren en aanvaard bent in Zijn geliefde Zoon, al voor de grondlegging van de wereld? Vindt u hierin kracht zodat u niet gebonden bent aan aardse machten? We zijn nu in een heel vreemde periode van de wereldgeschiedenis; de machten van de duisternis laten een wervelstorm van allerlei soorten kwaad los en veel kinderen van God zullen hierdoor worden gevangengenomen als ze niet met de Heere wandelen. Sommigen, zoals Lot, moeten uit Sodom worden gesleept.

‘... onze Heere Jezus Christus, door Wie wij ook de toegang hebben ...

... de toegang tot de Vader ...

in Christus Jezus, onze Heere in Wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem’.

Romeinen 5:1-2; Efeze 2:18; 3:12

Het is niet zo dat God Zijn volk niet wil beschermen, maar Hij wil ook dat we ervaren hoe Zijn liefde is. **Zijn liefde is zo oneindig groot dat het onze harten verkwikt met hemelse stromen en verfrist met gedachten die heilig zijn en vol van zegen.** Zij die de Goddelijke liefde van de Vader kennen, hebben een fontein uit de hemel die overstroomt. Drinkt u daaruit? Begint het niet allemaal bij Hem? Natuurlijk weet u dat Hij u in Zijn geliefde Zoon heeft uitverkoren voor de grondlegging van de wereld. Wat een vreugde om te beseffen dat Hij u in de hemelse stad wil hebben. Zijn echte liefde is pas volkomen als u verenigd bent met Zijn Zoon in heerlijkheid.

Weet u wel wat uw deel is? U bent verenigd in hemelse heerlijkheid met Christus, u wandelt in die kracht en in de blijdschap van de Vader die Hij heeft in Zijn Zoon. Hij wil dat u elke dag onthoudt dat Hij u opnam voor de grondlegging van de wereld. Zijn liefde is zo groots voor u dat Hij niet tevreden zal zijn tot u in Gods heerlijkheid met Zijn Zoon bent. Wat een verkwikking van vreugde voor ons hart moet dat zijn als we in de hemel volkomen één met Hem zullen zijn!

George V. Wigram

Een leerzame brief uit Roemenië (1974)

Graag wil ik u een paar regels schrijven voordat ik weer aan het werk moet. Ik heb nu een ogenblikje tijd. We willen u allen hartelijk danken voor de liefdegaven die ons gestuurd zijn. Ook het tweede pakket is aangekomen. Alles was in orde en er ontbrak niets. God heeft ons in Zijn oneindige liefde en wijsheid lief en wil ons sterken in alle beproevingen en oefeningen. Hij heeft altijd het beste met ons voor. 'Maar wij weten, dat hun die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede' (Rom. 8:28).

Ik moest veel nadenken over de manier waarop God ons weet te buigen en te verootmoedigen, hoe Hij ons alles uit handen kan nemen, totdat wij er grondig van overtuigd zijn dat alleen in Zijn handen alles goed gaat, terwijl het in onze handen verkeerd gaat. Wanneer we dit hebben vastgesteld, kunnen we arbeiders worden, werktuigen van God. Wij zijn immers niet de werkende en de gevende, maar God.

Volgens Deuteronomium

33:9-10 bepalen vier dingen of iemand een vruchtbare arbeider is: zelfverloochening, gehoorzaamheid, gebed en toewijding. Iedere discipel van de Heere Jezus heeft ook een discipelopdracht. Volgens de Schrift zijn de mede-erfgenamen van Jezus Christus ook medewerkers van Jezus Christus. Maar we kunnen pas dan medearbeiders van de Heere Jezus zijn als Hij ook ieder uur en ieder ogenblik de Arbeider in onze ziel is. Dat kan Hij alleen maar zijn bij die mensen die alles aan Hem overgegeven hebben, bij hen in wier hart God volgens Psalm 84:6 gebaande wegen heeft. In hun hart zal God volgens 1 Korinthe 6:17 kunnen wonen en wandelen. We willen ons daarom als een volkomen offer op Zijn altaar leggen.

Dat opent voor ons vergezichten op een vruchtbaar leven. Vrucht, nieuwe vrucht, brengen alleen zij die hun kracht uit het heiligdom krijgen, die hun wortels in Jezus Christus hebben, die met de psalmist

kunnen zeggen: 'Al mijn bronnen zijn in U'. **Vrucht is meer dan resultaten**; in de vrucht is een leven dat zich voortplant. Nieuwe vrucht brengen wil zeggen dat er steeds meer schoonheden van het beeld van Christus bij ons openbaar worden; steeds verdere vorderingen in de genade moeten bij ons zichtbaar zijn, steeds grotere oprechtheid, reiniging en heiliging moeten bij ons merkbaar zijn. Dat kan echter alleen als de Heere van ogenblik tot ogenblik in ons onze Heere en Meester is. Dan 'worden we naar hetzelfde beeld veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door Idel Heere, Idel Geest' (2 Kor. 3:18). De Heere Jezus in ons is de hoop van de heerlijkheid; Jezus Christus in ons is het geheim van overwinning en vruchtbaarheid.

Hoe dichter we bij de Heere komen, hoe meer we Hem gelijkvormig worden en hoe gevoeliger we worden voor de zonde om ons heen, voor de giftige adem van de boze vijand, voor het lijden in de wereld, voor het gevaar dat op onsterfelijke zielen loert en voor het lijden van de Heere Zelf, dat Hij verdroeg tot redding van een wereld die Hem haatte.

Wanneer we van onze eigen wegen worden verlost, kunnen we de gemeenschap met Zijn lijden genieten. We mogen nu al Goddelijk inzicht hebben in het Woord van God, het plan van God en de heerlijke toekomst van de verschijning van Jezus Christus.

Verder wil ik u nog meedelen dat we op 4 en 5 mei bij broeders en zusters waren, met de jeugd die we hadden beloofd om daar eens heen te gaan. De Heere heeft ons ook daar rijk gezegend. Ik wil nu eindigen en u vragen alle broeders die de Heere Jezus liefhebben, hartelijk te groeten.

Schrijver onbekend.

Om uit te delen of te verspreiden: verschillende evangeliën

Goed Nieuws! Nieuws van redding. Het Evangelie volgens de beschrijving van Markus. Deze uitgave (10x21 cm) heeft een geplastificeerde omslag en is speciaal bedoeld voor Evangelisatie. Het is voorzien van een kaart van Israël in de tijd van het Nieuwe Testament. De vertaling die gebruikt wordt, is de goed leesbare, herziene versie van de 4^e Voorhoeve-vertaling.

Bestelcode: 280-0

Prijs: € 1,50

'Dokter Lukas' is de verspreidingsuitgave van het Evangelie naar Lukas in de vertaling van 'Ver boven alles uit' (vereenvoudigde Statenvertaling).

Bestelcode: 209-x

Prijs: € 0,85

Het 'Evangelie naar Johannes' is de verspreidingsuitgave van het Johannes-Evangelie. De vertaling is een vereenvoudigde Statenvertaling.

Bestelcode: 210-3

Prijs: € 0,70

Bij bestelling van 20 exemplaren of meer een korting van 20% op bovenstaande titels.

Vrijheid en eeuwig leven, het Johannes-Evangelie. A6-formaat, in de goed leesbare, herziene versie van de 4^e Voorhoeve-vertaling.

(Ook verkrijgbaar in de formaten: A5 en A4; grote letter)

Bestelcode: 380-7

Prijs: € 1,00

Nadenkertje

Vragen

Er zijn zoveel levensvragen, zoals: Waar kom ik vandaan? Is er leven na de dood? Wat is de zin of het doel van mijn leven? Waar ga ik naartoe als mijn leven hier op aarde voorbij is? Is met de dood alles voorbij?

Het is best belangrijk om daar eens over na te denken. Voordat u het weet, is uw leven voorbij. Het leven gaat razendsnel! En u weet niet of u er volgend jaar nog bent. U weet zelfs helemaal niet zeker of u er morgen nog wel bent! En dan? Waar bent u na de dood? Misschien wilt u daar niet aan denken en zegt u: dat zie ik vanzelf wel. En misschien zeggen er wel mensen om u heen: 'Dood is dood'.

Voor uw levensvragen kunt u maar beter niet op mensen vertrouwen. De één zegt dit, de ander zegt dat.

Het is echt verstandig dat oude Boek maar weer eens te openen, het boek van God, de Bijbel. God is uw Schepper. Hij kent de toekomst. In Jesaja 46:10 staat over God: 'Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben'. God wil u eeuwig leven na de dood schenken. U zult met uw zonden en schuld bij God moeten komen. Hij zegt: 'Bekeer u en geloof in het evangelie' (Mark. 1:15). Als u dat doet, mag u weten dat het bloed van de Heere Jezus Christus reinigt van alle zonde. Door het geloof in de Heere Jezus zult u behouden worden en ontvangt u eeuwig leven. De belangrijkste vragen uit uw leven zijn dan beantwoord.

Beste lezer, maak deze goede keuze vandaag nog!